

der ikke finanslovaftalen, og vi ved ikke, hvordan den vil påvirke den danske økonomi, så derfor, medmindre regeringen nu er til sinds at meddele noget andet, må vi undlade at stemme til forslaget om fortsat at suspendere SP-ordningen.

Kl. 10:09

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:09

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes også her om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 100 (V, S, DF, SF, KF, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 5 (RV og Simon Emil Ammitzbøll (UFG)).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Forespørgsel nr. F 4:**Forespørgsel til justitsministeren:**

Hvilke initiativer vil regeringen tage for at bekæmpe organiseret kriminalitet og nedbringe risikoen for væbnede opgør?

Af Line Barfod (EL), Per Clausen (EL), Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Anmeldelse 21.10.2008. Fremme 24.10.2008).

Kl. 10:09

Formanden:

Fru Line Barfod får ordet for at begrunde forespørgslen.

Vi giver lige lidt tid. Jeg må sige, at det ikke er noget krav, at man skal forlade salen, men når man gør det, så må man gøre det på så rimelig en måde, at vi er i stand til at fortsætte forhandlingerne, og det gør vi. Det er fru Line Barfod, der har ordet, værsgo.

Kl. 10:10

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Line Barfod (EL):

Vi har i de seneste måneder oplevet en uhyggelig udvikling med et stort antal skudepisoder på åben gade med både dræbte og tilskadekomne til følge. Bag ved den konflikt, vi ser, ligger der en kamp mellem kriminelle bander. Det er en kamp, der drejer sig om mange forskellige ting, men som også drejer sig om fordelingen af fortjenesten fra organiseret kriminalitet: handel med hash og narko, prostitution, menneskehandel, våben, smugleri, spil og meget af det andet, der foregår.

Justitsministeren har udtalt, at vi bare skal vænne os til den situation. Det er jeg dybt uenig i. Og det er ikke kun, fordi jeg selv bor på Nørrebro og meget tæt på oplever, hvordan det er, når ens børn er bange. Det er, når man oplever at blive ringet op fra fritidshjemmet med besked om, at der igen er blevet skudt, og om man ikke kan komme og hente sine børn, fordi de ikke tør at lade dem gå hjem selv, og når man oplever, hvordan det påvirker alle børnene at blive udsat for den slags.

Men det er ikke kun derfor, at jeg ikke vil vænne mig til det. Det er også, fordi jeg er dybt uenig i hele holdningen. Jeg mener, at det er nedbrydende for samfundet, hvis vi lader de kriminelle få lov til at bestemme. Jeg mener, at de problemer, som vi står over for, er så alvorlige, at vi ikke kan nøjes med bare at råbe på højere straffe eller på flere socialpædagoger. Jeg tror, at der skal en bred vifte af tiltag til, og at det er nødvendigt både at inddrage de professionelle og hele civilsamfundet. Jeg mener, at vi klart skal melde ud, at vi ikke vil acceptere, at de kriminelle styrer. Det er den første, og den mest afgørende beslutning, som vi skal tage. Vi vil ikke finde os i det. Den næste afgørende beslutning er, at vi kun kan løse problemerne i fællesskab. Og problemerne er så store, at vi alle sammen er nødt til at hjælpe til.

Når vi først har truffet de to beslutninger, kan vi gå i gang med at se på, hvordan vi kan løse problemerne. Hvad kan vi hver især gøre, og hvad kan vi gøre tilsammen? Det er vi nødt til, for hvis vi bare lader problemerne fortsætte, hvis vi vænner os til dem, som justitsministeren siger, risikerer vi en udvikling, hvor de ressourcestærke forskanser sig med flere og flere alarmer, sikkerhedsvagter, private vagtværn osv.,